

za zbytečné. Dovolací soud nemá tudíž bezpečný skutkový podklad, by ve věci mohl ihned rozhodnouti, takže nezbylo, než aby rozsudek odvolacího soudu byl zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu, by po případném dalším jednání znovu rozhodl.

Čís. 11126.

Nejde o nárok z pachtovní smlouvy (§ 49 čís. 5 j. n.), domáhá-li se pachtýř na propachtovateli odškodnění pro nedodržení dohody při propuštění pozemků z pachtu.

(Rozh. ze dne 31. října 1931, R I 620/31.)

Žalobou zadanou na krajském soudě domáhal se žalobce na žalované zaplacení 8000 Kč. Podle svého přednesu měl žalobce od žalované propachtovány různé pozemky, a, ježto žalovaná chtěla prodati na stavbu některé z těchto pozemků, dohodli se po žních v roce 1928, že jí žalobce propustí za ujednanou náhradu z pachtu pozemky ve výměře 18 měr, a dále ujednali, poněvadž měl žalobce na části těchto pozemků zasetý jetel, že si žalobce jetel v roce 1929 ještě sklídí, žalovaná však této dohodě nedostála, pole, na němž měl ještě zasetý jetel, prodala a ihned kupitelům bez výhrady předala k užívání, čímž žalobce utrpěl škodu v zažalované výši 8000 Kč. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu. Důvody: Jde o nárok z pachtovního poměru, z nedodržení pachtovní smlouvy žalovanou stranou. Spory takové však podle ustanovení § 49 čís. 5 j. n. jsou odkázány výlučně před soudy okresní, dvě výjimky tam uvedené nepřicházejí tu v úvahu. Nečiní rozdíl, zda poměr pachtovní nebo nájemní za sporu ještě trvá či zda již zanikl; záleží na tom, zda uplatňovaný nárok má původ v poměru pachtovním. Tak tomu jest v souzeném sporu. Kdyby nebylo pachtovního poměru k pozemku, nebylo by sporu. Okolnost, že se strany dohodly, že žalující strana předá některé pozemky před původně smlouvenou dobou 1931, nemění nic na právní povaze užívání jeteliště žalující stranou v roce 1929 jako pachtu. Ujednáním tím byla pozměněna původní smlouva jen co do doby pachtovní, jinak na ní, pokud jde o její právní povahu, o právní důvod užívání, nebylo nic měněno.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by, nehledě k použitému zrušovacímu důvodu, znovu rozhodl o odvolání.

Důvody:

Podle § 41 druhý odstavec j. n. jsou pro posouzení příslušnosti rozhodné jen údaje žalobcovy. Přihlíží-li se k těmto údajům, došlo podle nich mezi stranami k ujednání zvláštní dohody, již byl dosavadní právní

poměr ohledně určitých pozemků zlikvidován tak, že strany pachtovní smlouvu ohledně jich zrušily a za ochotu žalobce ke zrušení zavázala se žalovaná dáti mu jednak odškodné, jednak jako další náhradu ponechat mu jetel ještě v roce 1929. Byly proto touto dohodou přeměněny pochybné nároky stran v nepochybné, strany uzavřely smír po rozumu § 1380 obč. zák. a o nesplnění tohoto smíru, nikoliv o nedodržení pachtovní smlouvy, jež smírem zanikla co do sporných pozemků, opírá žalobce zažalovaný nárok na náhradu škody. Neuplatňuje tedy žalobce žalobou nárok ze smlouvy pachtovní a není proto k jednání a k rozhodování o žalobě věcně příslušným okresní soud podle § 49 čís. 5 j. n., nýbrž soud sborový, na který byla právem žaloba vznesena. Pochybil proto odvolací soud, zrušiv rozsudek první stolice a řízení jemu předcházející pro zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s.

Čís. 11127.

Ani proti usnesení soudu druhé stolice nařizujícímu manželci, by se vrátil do manželského společenství (čl. I. písm. a) vládního nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n.), není dovolací rekurs přípustný.

(Rozh. ze dne 31. října 1931, R I 684/31.)

Soud první stolice zamítl návrh manžela na výzvu manželky k návratu do manželského společenství [§ 13 c) rozl. zák.]. Rekursní soud návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs manželčin.

Důvody:

Podle čl. I písm. a) vládního nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n. není stížnosti proti usnesení, jímž k žádosti jednoho manžela druhému manželci bylo uloženo podle § 13 písm. c) rozl. zák. ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n., by se do šesti měsíců vrátil do manželského společenství se žádajícím manželem. Nařízení to nerozeznává, zda jde o usnesení první či druhé stolice. Z toho jest zřejmo, že si ani proti usnesení druhé stolice nařizujícímu manželci, by se vrátil do manželského společenství, nelze stěžovati, a byla proto dovolací stížnost odmítnuta jako nepřipustná.

Čís. 11128.

Zájemné popsání vnesených svršků podle § 1101 obč. zák. jest prozatímním opatřením, jež sice není uvedeno v exekučním řádě, o němž však platí co do řízení předpisy §§ 378 až 402 ex. ř. o prozatímních opatřeních, nanejvýš i ustanovení § 394 ex. ř.

Nárok na náhradu škody podle § 394 ex. ř.